

ZÁCHRANÁŘ

PŘÍLOHA ČASOPISU BAZÉN & SAUNA Č. 1/2 2011 • ÚNOR 2011

Plán pro nebezpečí a pro normální provoz

Zajištění bezpečnosti v bazénech, na koupalištích a v aquaparcích — 2. část

Dále uvedený text navazuje na článek z předešlého čísla časopisu a čerpá z bakalářské práce „Prevence a bezpečnost jako důležitá součást zajištění provozu plaveckých bazénů, aquaparků a letních koupališť“, autora Jiřího Němce (vedoucí bakalářské práce Dr. Tomáš Miler), zpracované na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze.

Bc. Jiří Němec, PaedDr. Tomáš Miler

FTVS UK v Praze

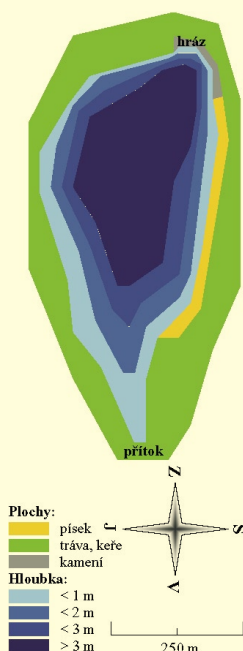
Autoři se v minulém čísle zabývali výše uvedenou problematikou ve vztahu ke krytému bazénu v Sokolově. Dnes vám předkládají vzory možného zpracování plánů pro normální provoz a plán pro nebezpečí pro rozsáhlé přírodní koupaliště Michal, které se nachází v západních Čechách.

PLÁN PRO NORMÁLNÍ PROVOZ – LETNÍ KOUPALIŠTĚ MICHAL

Charakteristika

Komplex koupaliště Michal se nachází v Karlovarském kraji na okraji města Sokolov nedaleko momentálně budované rychlostní komunikace R6 mezi Karlovými Vary a Chebem. Jedná se o prostor patřící akciové společnosti Sokolovská uhelná na území bývalého hnědouhelného dolu, který byl zatopen na přelomu tisíciletí.

Jezero je průtočné s přítokem na východní straně areálu. Jeho rozloha činí 20 ha. Hloubka vody dosahuje maximální hodnoty u hráze, a to zhruba 4,5 metru. Dno u pláže je

Obr. 5 – Schéma jezera Michal

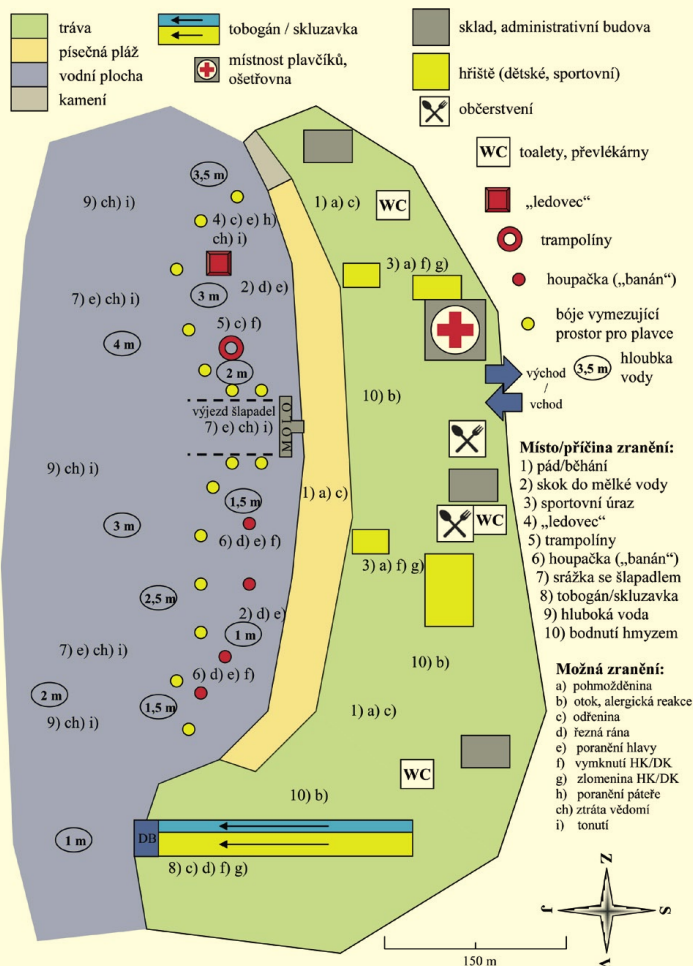
mírně svažité, asi 80 metrů od břehu se svažuje poměrně prudce z hloubky dvou metrů až téměř ke čtyřem metrům. Návštěvníkům je zpřístupněn pouze severní břeh jezera.

Koupaliště disponuje 500 metrů dlouhou pláží a množstvím vodních atrakcí. Jeho maximální kapacita není pro svou rozlehlost stanovena, jediným omezujícím faktorem je kapacita parkovacích míst, která činí 800 vozidel. Nárazově se počet návštěvníků může vyšplhat až na cifry okolo čtyř tisíc. Mimo písčnou pláž jsou prostranství vyplněna travnatými plochami lemovanými množstvím dlážděných chodníků s několika občerstveními, sklady, administrativními budovami a sociálními zařízeními.

Seznam a specifikace atrakcí

Tyto lze rozdělit na vodní atrakce, sportovní a dětská hřiště na souši a na tobogán s trojskluzavkou. Jejich rozmístění je patrné na obrázku 6.

Všechny místní vodní atrakce jsou nafukovací, dodavatelem je firma Wibit Sports GmbH z Německa. Pro jejich bližší poznání je nutná přesnější specifikace (v závorce je uveden název, pod kterým je výrobek veden v nabídce dodavatele).

Obr. 6 – Schéma rizikových míst, přibližné hloubky vody, rozmístění budov a atrakcí

- **„Ledovec“ (Iceberg XXL):** 4,5 m vysoká atrakce tvarem připomínající ledovec či pyramidu se základnou 6x6 metrů; je poseta úchyty k lezení na třech stranách, čtvrtá slouží jako skluzavka; na hladině za ní není možné vidět.
- **„Trampolíny“ (Orbit XXL):** dva 0,8 m vysoké do kruhu zahnuté válce s elastickými blánami sloužícími ke skákání uprostřed; průměr každé trampolíny 7 m; obě jsou na hladině spojeny pět metrů dlouhým tubusem pro přebíhání; z hladiny za ně není vidět, z vyvýšeného stanoviště pouze částečně.
- **„Houpačka/Banán“ (Water Totter):** jeden hlavní a dva menší postranní tubusy zahnuté do tvaru banánu s držadly pro 4 osoby; atrakce umožňuje dostatečný výhled na hladinu za ní.

Se **sportovními a dětskými hřišti** se pojí nebezpečí klasických volnočasových úrazů. Jedná se o prostory dětských hřišť sypaných oblázky s prolézačkami, tenisového kurtu s umělou trávou a písčitého hřiště na plážový volejbal a plážovou kopanou.

Tobogán o délce 190 metrů a **trojskluzavka** o délce 117 metrů ústí do společného dojezdového bazénu o hloubce jeden metr. Jejich počátek se nachází na věži 10 metrů vysoké.

Riziková místa a nejčastější poranění

Jezero je sice antropogenního původu a pláž uměle vytvořená, přesto jde o přírodní komplex. Tento fakt je nutno zohlednit při tvorbě jakéhokoliv plánu pro provoz. Například ke zhoršení kvality vody po celé ploše jezera nedojde tak rychle, jak je to možné u standardních plaveckých bazénů. Nutností je také počítat s možnými poraněními vzniklými povrchem, faunou či flórou vyskytující se v areálu (říznutí se o kámen, odření se o písek, bodnutí hmyzem,

alergická reakce na pyl, popálení od kopřiv atp.). Nejčastější místa a druhy možných poranění jsou též vypsané a znázorněny na obr. 7.

Rozmístění stanovišť

Bezpečnostní norma určuje u areálu, jakým je svou velikostí a dosahovanou hloubkou vody komplex koupaliště Michal, povinnou přítomnost alespoň jednoho pracovníka s kvalifikací Mistr plavčí, který je pověřen vedením záchranného sboru, a dostatečného počtu pracovníků s kvalifikací plavčků závislého na množství návštěvníků či rozsahu využívané vodní plochy (viz platná norma TNV 94 0920-1). Jakým způsobem vedoucí sboru jednotlivé plavčinky využije, záleží pouze na jeho odhadu a zkušenostech. Musí však dodržovat základní principy udržování bezpečnosti návštěvníků i svých podřízených. Na obr. 8 jsou zakreslena jednotlivá stanoviště.

Mistr plavčí musí obsadit každou věž plavčinkem, je-li v její zóně některý z návštěvníků ve vodě. Rozhodne-li se z jakéhokoliv důvodu věž neobsadit (nedostatek plavčků, výjimečná událost...), musí upozornit návštěvníky vývěskou či odpovídající vlajkou, že v daném sektoru je pohyb ve vodě zakázán.

Vstup návštěvníků na tzv. „ledovec“ a „trampolíny“ je povolen pouze, je-li obsazeno mobilní stanoviště 5 na hladině z druhé strany těchto atrakcí. Toto opatření je nutné z hlediska nemožnosti kompletního dozoru na tyto objekty ze břehu.

Prostor pro plavce je vymezen bójkami, plavci se mimo tuto plochu pohybují na vlastní nebezpečí. Tyto jednotlivce však plavčící nesmí nechat bez dozoru, neboť morálním posláním vodní záchrany je dohlížet nad všemi osobami pohybujícími se ve vodě.

V případě, že jsou tobogán, trojskluzavka, nebo obě tyto atrakce v provozu, musí na jejich provoz dohlížet vždy dva pracovníci s minimální kvalifikací ZM. Jeden musí kontrolovat bezpečnost a manipulovat s ovládáním atrakcí na věži, druhý dozoruje na bezpečný dopad návštěvníků do dojezdového bazénu. Toto jsou zároveň jediná dvě stanoviště, na kterých mohou být umístěni pracovníci s kvalifikací Záchranné minimum.

Vybavení záchrannými pomůckami, bezpečnostní zařízení

Veškerá pracovní činnost by v takto rozlehlém areálu nemohla být efektivně prováděna bez místního rozhlasu a kvalitního spojení krátkovlnnými vysílačkami mezi všemi stanovišti plavčků i dalších pracovníků (technici, správce, bezpečnostní personál, pokladna...). Pro hledání ztracených osob nebo pro případ výpadku vysílaček by v místnosti plavčků měl být umístěn megafon.

Naprostou nutností je přítomnost motorového člunu pro záchranu ve větších vzdálenostech od pláže. Každý člen záchranného sboru musí umět na dobré úrovni tento člun ovládat a být připravený s ním kdykoliv vyplout do akce.

Stanoviště plavčika 1234, včetně stanoviště mistra plavčího, musí poskytovat dobrý výhled na celou danou zónu a musí být vybaveno záchranným pásem, dalekohledem, vysílačkou, předepsanou lékárníčkou a mělo by poskytovat dostatek stínu i pohodlí hlídkujícím. Víceméně nezbytná je též píšťalka. Plavčik na každém stanovišti musí mít klíč od odpovídajícího nouzového východu (viz obr. 8 a oddělení 2d Plánu pro nebezpečí).

Ošetřovna, umístěná ve stejné budově jako místnost plavčků, musí být vybavena dle platné normy TNV 94 0920-1 a musí být zřetelně označena nápisem (vlajkou).

Kamerový systém je v případě koupaliště Michal postradatelný, jeho instalace má funkci informační (sledování obsazenosti a počasí přes internet), v případě nečekané události i dokumentační (měla by být průběžně nahrávána alespoň poslední hodina záznamu). Již před vchodem na koupaliště musí být vyvěšen provozní, či zkrácený návštěvní řád, k jehož dodržování se návštěvníci zavazují

zakoupením vstupenky. Provozní řád ke všem vodním atrakcím, tobogánu a trojskluzavce musí být vyvěšen na plážích před nimi (respektive před schody na věž tobogánu), popřípadě i u vstupu do areálu.

Technická kontrola stavu atrakcí a dalších zařízení musí probíhat tak často, jak uvádí jejich dodavatel. Úklid areálu a kontrola pláže je povinná každý den před zahájením i po ukončení provozu. Každá administrativní budova, sklad či budova občerstvení nebo sociálního zařízení musí být vybavena hasicím přístrojem, neboť v horkých letních měsících je riziko vzniku požáru v tak rozlehlém areálu vinou nedbalosti nebo i náhody poměrně velké.

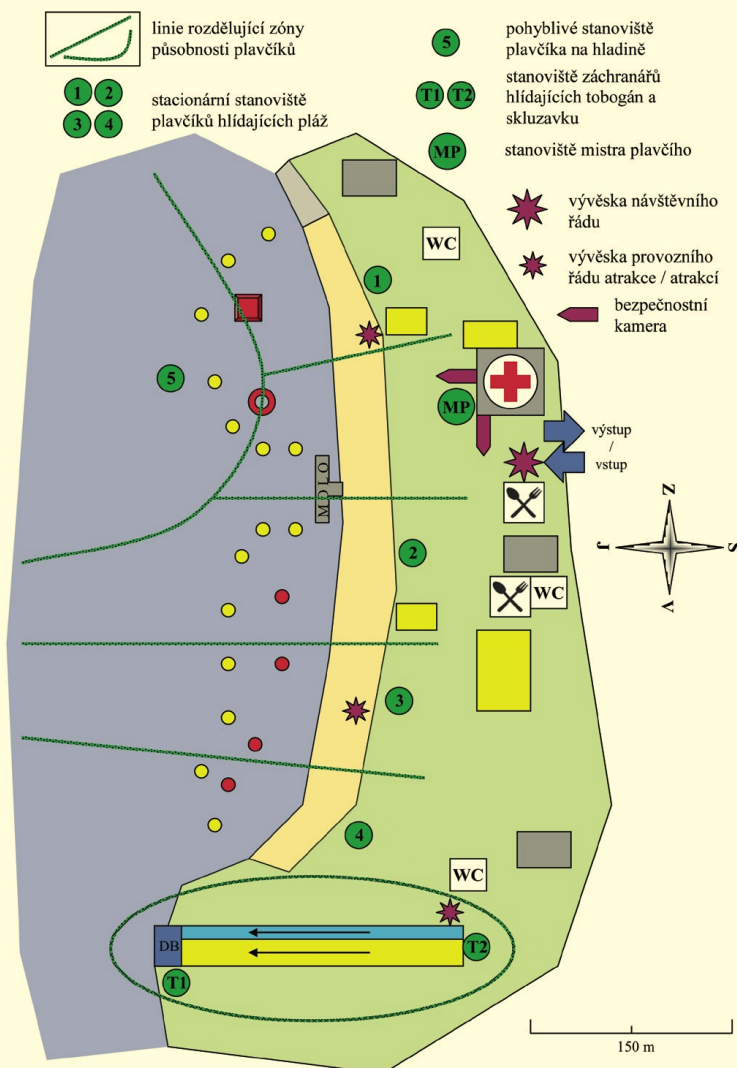
Systém práce a povinnosti plavčků na jednotlivých stanovištích

Pláž, a s ní i bóje vymezený prostor pro plavce, je dlouhý asi 500 metrů, bóje jsou od břehu vzdáleny okolo 80 metrů. Půl kilometru pláže je rovnoměrně rozděleno do pěti zón dlouhých shodně přibližně 100 metrů. Ačkoliv je celý prostor jezera do těchto zón rozdělen, nelze hovořit čistě o intenzivním zónovém systému kontroly návštěvníků. Jedná se spíše o systém kombinovaný. Především nelze přímo na hladině rozpoznat hranice jednotlivých sektorů a navíc se návštěvníci mezi nimi volně pohybují. Při sledování plavců vzdálenějších od břehu by měla fungovat jasná komunikace mezi hlídkujícími, kdo koho sleduje, aby nedošlo ke zbytečné kon-

trole jednoho plavce několika členy týmu. V případě větší skupiny plavců ve velké vzdálenosti od pláže může velitel vyčlenit jednoho z odpočívajících plavčků k jejich intenzivnímu sledování. Ten by však měl mít odpovídajícím způsobem prodlouženou přestávku.

- Stanoviště 1234:** Každé z těchto stanovišť má na starosti přibližně 100 metrů pláže s jednou či dvěma atrakcemi ve vodě (viz obr.č. 7). Právě tyto atrakce jsou nejrizikovějším faktorem pro bezpečnost kvůli častému porušování jejich provozního řádu návštěvníky. Plavčik má povinnost takovými přestupkům zamezit či alespoň zpětně upozorňovat či napomínat osoby, které předpisy nedodržují a ohrožují tak svou bezpečnost. Jedná se například o skoky z „ledovce“, skoky po hlavě z „trampolín“ nebo přeplněné „banány“. Zároveň musí mít plavčik přehled o dění na jeho úseku pláže a v rámci možností upozorňovat návštěvníky na dodržování návštěvního řádu, čistoty a kultury chování. Ideální doba rotace na těchto stanovištích by měla být okolo 40 minut, maximální by neměla přesáhnout jednu hodinu.
- Stanoviště 5:** Je jediným mobilním stanovištěm v areálu. Nachází se na vodní hladině a je k němu zapotřebí využití jednoho z půjčovaných šlapadel, veslice či jiného plavidla, na které se vejde plavčik se záchranným pásem a vysílačkou. Pro toto stanoviště neplatí požadavky na vybavenost jako na stanoviště ostatní, plavčik zde sloužící dozoruje na provoz ledovce a trampolín a sekundárně i nad plavci ve svém okolí. Ideální doba rotace je okolo půl hodiny, avšak záleží na typu plavidla. V horkých dnech by pobyt na tomto stanovišti neměl pro svou náročnost ani v krizových situacích přesáhnout 45–50 minut.
- Stanoviště T1 a T2:** Pouze na těchto dvou stanovištích mohou sloužit pracovníci s kvalifikací Záchranář minimum. Záchranář na stanovišti T1 dohlíží na bezpečný dojezd do bazénu, stanoviště T2 řídí pomocí kontrolního panelu odbavování osob na věži tobogánu. Rizikovým faktorem je kromě neposlušnosti návštěvníků také kluzký výstup z dojezdového bazénku, kde pracovník T1 v rámci své ochoty vypomáhá lidem vycházejícím po schodech na souš. Přiměřená doba rotace se pohybuje okolo hodiny.
- Stanoviště MP:** Na tomto stanovišti je mistr plavčí povinen setrvat po celou dobu provozu, pokud není nutně indisponován řešením vážných problémů. V takové situaci musí dočasně jmenovat svého zástupce, který převezme jeho dohled nad sektorem a případně i nad rotací jednotlivých plavčků. Jeho absence však nesmí být trvalejšího rázu neboť on je ten, kdo je zodpovědný za práci svých podřízených. Mimo to je tomuto stanovišti přiděleno přibližně 100 metrů pláže a přilehlá část jezera. Hlídkové činnosti se dle svého uvážení může zhostit mistr plavčí sám nebo ho může vždy na určitou dobu přenechat zvolenému plavčikovi. Největší riziko v tomto sektoru připadá na poranění při užívání trampolín či srážku se šlapadlem v prostoru jejich výjezdu od mola.

Obr. 7 – Rozdělení plochy koupaliště Michal do jednotlivých zón a rozmístění stanovišť plavčků

Počet plavčků ve službě by vždy měl odpovídat nejenom zmíněné bezpečnostní normě vypisující povinné množství záchranářů na počet návštěvníků, ale i počtu obsazených stanovišť a charakteru počasí. Pokud jsou obsazena všechna stanoviště (4 u pláže, 1 na hladině, 1 MP a 2 u tobogánu), ani 9 plavčků s mistrem plavčím nestačí na udržení dostatečných přestávek, které by měly tvořit minimálně 25 % pracovní doby. Navíc by mělo v extrémně horkém počasí docházet k rychlejší rotaci na stanovištích. V tomto případě

Obr. 8: Schéma únikových východů a rozdělení areálu do jednotlivých zón pro evakuaci

musí být plavčíků přítomno ve službě nejméně 11 (je nutno kalkulovat s přesuny na stanoviště, případnými nenadálými okolnostmi atd.). Střídání plavčíků musí samozřejmě na všech stanovištích (včetně stanoviště 5) podléhat pravidlům bezpečného dozoru nad návštěvníky.

PLÁN PRO NEBEZPEČÍ – LETNÍ KOUPALIŠTĚ MICHAL

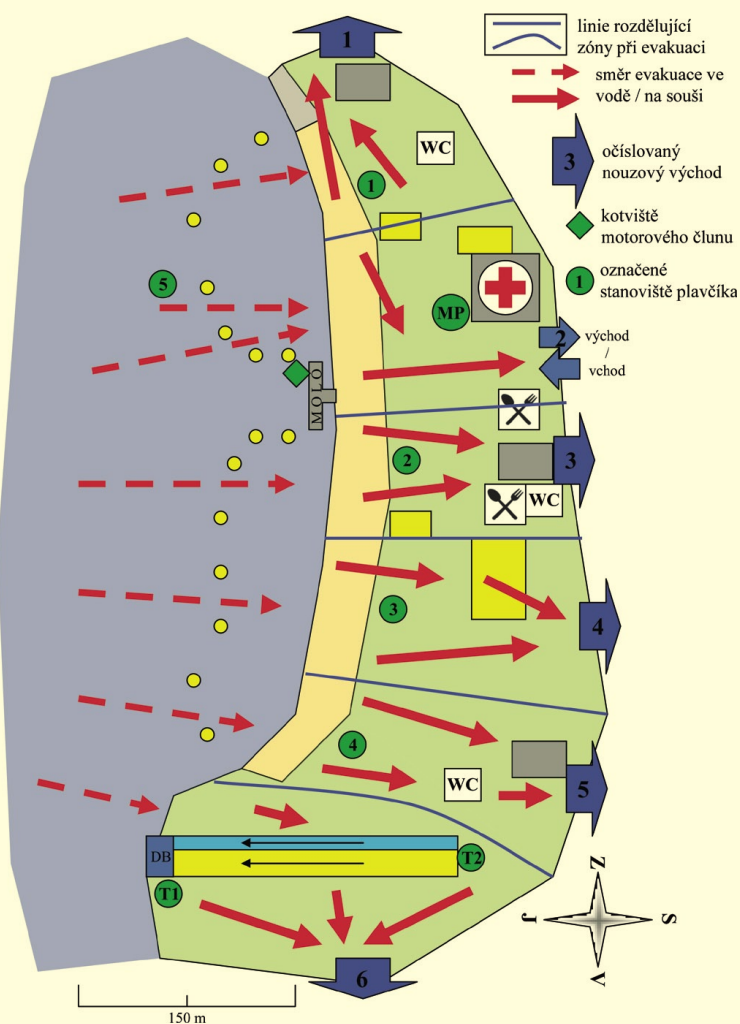
Tento plán musí znát do detailů každý člen záchranného personálu a alespoň okrajově každý další pracovník koupaliště (technici, bezpečnostní personál, správce, administrativní pracovníci, pokladní i zaměstnanci občerstvení atd.). V případě nastalého nebezpečí má nejvyšší rozhodovací pravomoc (do příjezdu přivolaných složek IZS) velitel záchranného sboru a všichni ostatní pracovníci musí poslouchat jeho rozkazy.

Každý rok by se mělo provádět cvičení na zjištění jeho nedostatků, nepřesností či vhodnějších postupů při předvídatelném nebezpečí. Na obr. 7 v Plánu pro normální provoz jsou zakresleny jednotlivé zóny, ve kterých může dojít k úrazu či k jinému zdroji nebezpečí. Na obr. 8 lze zjistit jednotlivé směry evakuace při těch velkých nebezpečích, která vyžadují okamžité vyklizení celého areálu.

Malá nebezpečí

Za malá nebezpečí jsou považovány situace, při kterých je zapotřebí zásahu pouze jednoho z plavčíků. Jakmile „plavčík v akci“ spatří nebezpečí nebo je na něj upozorněn, ihned a bezpodmínečně informuje vysílačkou velitele sboru a ostatní kolegy. Na základě charakteru daného nebezpečí pak mistr plavčí rozhodne o dalším řešení nastalé situace. Pokud jde o zranění některého z návštěvníků, o případném přivolání ZZS rozhoduje na základě vážnosti poranění. Postup řešení situace je rozličný dle místa události:

- **Zóna stanovišť 1 2 3 4:** Plavčík na daném stanovišti upozorní ostatní vysílačkou. Mistr plavčí ihned vyšle na místo jednoho z odpočívajících plavčíků, který buď nahradí na stanovišti zasahujícího kolegu nebo problém sám vyřeší (pokud nebezpečí není akutní). Jestliže událost na moment způsobí, že je zóna nehlídaná, plavčíci na sousedních stanovištích ji kontrolují, dokud se problém nevyřeší nebo za zasahujícího plavčíka nedorazí náhrada.
- **Zóna stanoviště 5:** Jelikož se jedná o zónu nacházející se v prostoru hluboké vody, je velice nepravděpodobné, že by zde došlo ke vzniku nebezpečné situace, kterou by mohl plavčík na tomto stanovišti vyřešit sám. Pokud k tomu opravdu dojde, postup se nijak neliší od stanovišť 1 2 3 4, ovšem v drtivé většině případů se v této zóně bude jednat o nebezpečí velké.
- **Zóna stanoviště MP:** Postup je shodný se zónami 1 2 3 4, pouze MP nejspíše nebude zasahovat sám, ale vyšle za sebe jednoho z odpočívajících plavčíků (záleží na jeho uvážení). V opačném případě musí určit svého dočasného zástupce. Velitel sboru by však měl opustit své stanoviště u místnosti plavčíků a ošetřovny jen v krajních případech.
- **Zóna stanovišť T1 a T2:** Při nutnosti zásahu pracovníka u dojezdového bazénku (T1) musí být bezpodmínečně po dobu jeho zaneprázdněnosti přerušen provoz obou atrakcí, tedy tobogánu i trojskluzavky. V případě, že by jeho zásah měl trvat

delší dobu, vyšle MP za pracovníka náhradu. Pokud by byl nutný transport poraněného na ošetřovnu, vyšle rovnou dvoučlennou posádku s motorovým člunem. Při zásahu plavčíka na pozici T2, tedy na věži tobogánu, probíhá řešení situace obdobně, pouze mohou atrakce dle uvážení zasahujícího a ukázněnosti návštěvníků zůstat dočasně v provozu pod zvýšeným dozorem plavčíka T1.

Velká nebezpečí

● Tonutí či raněná osoba ve vodě

V případě tonutí ve kterékoliv zóně jezera odpovědný plavčík nahlašuje nastalé nebezpečí vysílačkou ostatnímu personálu a ujme se záchranné akce. Mistr plavčí vysílá náhradu na stanoviště plavčíka v akci a dva další plavčíky (může včetně sebe) se záchranným pásem, lékárníčkou a pátevní deskou motorovým člunem na pomoc zasahujícímu. Další z pracovníků na ošetřovně, případně pokladní, volá ZZS. V případě tonutí plavce daleko od břehu (>100 m), plavčík pozorující tonoucího ze svého stanoviště nezasahuje a pouze k němu naviguje posádku člunu pomocí dalekohledu. Tonoucímu je poskytována první pomoc v plné míře ve vodě, na člun a následně i na souši až do příjezdu ZZS, které je předán. Po ukončení akce je vyplněn protokol o události, zasahující plavčíci musejí dostat dostatečný čas na regeneraci a uklidnění po řešení vypjaté situace.

Při zranění osoby ve vodě záleží na vážnosti poranění. Ta nejlehčí poranění (naraženiny, odřeniny či řezné rány) většinou návštěvníci ohlásí až po doplávání břeh. U vážněji zraněných osob, které mají kvůli svému poranění problém se na břeh dostat, je postup totožný s postupem při tonutí, neboť osoba například s podezřením na zlomenou ruku může snadno začít po chvíli tonout a její předání ZZS je stejně nevyhnutelné.

- **Poškození zařízení**

Při množství různých atrakcí, zařízení a různých možnostech jejich poškození je těžké paušalizovat jednotlivé problémy a stanovit přesné postupy. Avšak při jakémkoliv poškození atrakce či zařízení, které může mít za následek poranění návštěvníků, musí být tento objekt uzavřen či stáhnut z vodní hladiny a opraven.

- **Náhlé zhoršení kvality vody**

Jelikož se jedná o přírodní koupaliště, k rychlému a rapidnímu zhoršení kvality vody může dojít pouze těžko. Kvalitu vody kontroluje každý týden místní hygienická stanice, která v případě ohrožení návštěvníků špatnou kvalitou vody areál až do odvolání uzavře. Přesto, pokud by se vedení koupaliště či záchranářům zdála voda kontaminovaná a zdravotně závadná, musí ihned zakázat vstup do vody a přivolat hygieniky.

- **Ohrožení toxickými plyny / evakuace**

Jediný možný rozsáhlejší únik toxických plynů v okolí by mohl pocházet z nedalekých chemických závodů v Sokolově. Pokud by z tohoto nebo z jiného důvodu byla nařízena evakuace, pracovníci koupaliště musí upozornit místním rozhlasem či megafony návštěvníky a ti musí být v klidu a bez paniky odvedeni mimo areál koupaliště. Pro urychlení evakuace otevřou příslušní zaměstnanci (včetně plavčků) nouzové východy z areálu a klidným hlasem a s profesionálním přístupem vyvedou dle pokynů návštěvníky z prostorů komplexu (viz obr. 8). Každé stanoviště plavčíka musí mít k dispozici klíč od daného nouzového východu – stanoviště ① vrata u skladu šlapadel (1); stanoviště ⑤ a MP vychází hlavním vchodem (2); stanoviště ② – vrata u občerstvení Sokorest (3); stanoviště ③ – výjezd pro popelářské vozy (4); stanoviště ④ – vrata u domku bezpečnostní agentury (5) a stanoviště T1 a T2 – vrata bývalé příjezdové cesty od Starého Sedla (6). Pokud se někteří plavci vyskytují daleko od břehu, jeden z plavčků je vyzvedne a urychleně odveze člunem ke břehu. Další „přebytečný“ personál by měl být pověřen, aby urychleně zkontroloval i odlehlá místa areálu a případně odvedl návštěvníky příslušnými východy do bezpečí.

- **Hledání ztracené osoby**

Při rozsáhlosti koupaliště dochází ke ztrátám osob, převážně dětí, poměrně často. Při nahlášení ztracené osoby je nejjednodušším způsobem vyhlášení jména ztraceného rozhlasem, při opakovaném neúspěchu může vedoucí koupaliště či jednatel společnosti pověřit jednoho z podřízených, aby procházel návštěvníky a jméno vyhledával megafonem (rozhlas nemusí být vždy slyšet). Zároveň s tím by jeden či dva plavčíci měli zajet s člunem na protější břeh jezera, jestli se hledaný nenachází tam. Pokud opravdu není možné dotyčného najít žádným způsobem, krajním řešením je přivolání městské či státní policie.

- **Požár**

Při vzniku malého požáru (vznícení odpadkového koše, malé plošky trávy) musí nejbližší pracovník požár nahlásit ostatním, chopit se nejbližšího hasičkého přístroje (které jsou povinné v každé z budov) a pokusit se oheň sám uhasit. Pokud se mu to ihned nepodaří, je jeho povinností buď zavolat hasiče sám, či to nakázat někomu, kdo je k telefonu nejbližší. V ten moment musí být vyhlášeno rozhlasem upozornění na nebezpečí a všichni

pracovníci i návštěvníci koupaliště se musí připravit na případnou evakuaci. K té dá rozkaz buď až velitel dorazivších hasičů nebo vedoucí koupaliště s mistrem plavčím ještě před jejich příjezdem v případě, že se plameny začnou nebezpečně šířit dále. Není-li však oheň rozsáhlá ani nebezpečná, k celoplošné evakuaci nemusí vůbec dojít.

- **Náhlá změna počasí, bouřka, vichřice**

V letních měsících, kdy je koupaliště otevřeno veřejnosti, není raritou příchod silné bouřky či přivalových dešťů po horkém dni či dnech. Může se jednat o pouhý déšť, který sám o sobě neznámá přímé nebezpečí návštěvníkům, a ti v tom případě nemusí být ani vyvedeni z vody. V případě silného větru, který by mohl poškodit vybavení koupaliště či ohrozit návštěvníky (vyvrácení slunečníků, odfouknutí odpadkových košů, vznik vln a proudů vzdalujících plavce od pláže), nebo přicházející bouřky musí velitel záchranářského sboru vyhlásit zákaz koupání, popřípadě doporučit návštěvníkům opuštění areálu. V krajním případě extrémních povětrnostních podmínek může nařídit evakuaci areálu.

Nutno však podotknout, že na obdobné situace není koupaliště příliš připraveno. Komplex nedisponuje žádnou rozsáhlejší budovou pro úkryt návštěvníků a vyklizení areálu pouze vyžene návštěvníky „za plot“, ovšem nevyřeší otázku jejich bezpečnosti, neboť nikde v okolí není dostatek místa k ukrytí se před vichřicí či blesky. Z tohoto důvodu by měli být návštěvníci informováni o blížícím se nebezpečí co nejdříve, aby se mohli dostat někam do bezpečí po své vlastní ose. Záleží však pouze na uvážení a zkušenostech mistra plavčího, kdy návštěvníky upozorní a k jak drastickému opatření se uchýlí.

- **Výtržnost ohrožující život**

V případě vzniku výtržnosti jsou všichni pracovníci koupaliště povinni pokusit se zabránit jakémukoliv ublížení na zdraví či škodě na majetku. Pokud je zřejmé, že je výtržník odhodlán někomu ublížit nebo způsobit jakoukoliv škodu a je nad síly personálu mu v tom bez rizika zabránit, je přítomný pracovník povinen ihned zavolat policii. Do doby jejího příjezdu by se měl personál snažit výtržníka uklidnit nebo alespoň zdržovat. To vše však bez vystavení se jakémukoliv riziku újmy na zdraví či majetku.

Po skončení každé takovéto výjimečné události o ní musí zasahující pracovník sepsat protokol. V tom musí být stručně, avšak výstižně popsáno co se stalo, kdy a kde se to stalo a jaké postupy a pomůcky byly použity k řešení nastalé situace. Vše musí být stvrzeno podpisem zasahujícího i ošetřovaného, respektive jeho zástupcem či příslušníkem přivolané složky IZS.

Literatura:

1. NĚMEC J.: Prevence a bezpečnost jako důležitá součást zajištění provozu plaveckých bazénů, aquaparků a letních koupališť. Bakalářská práce. Praha: FTVS UK, 2010.
2. MILER T.: Záchranář – Bezpečnost a záchrana u vody. Praha: Vodní záchranná služba ČČK, 2007
3. NOVOTNÁ J., MILER T.: Education Standards (Water Rescue Service of Czech Red Cross) In Saving Lives Worldwide Conference: Prevention, Rescue and Treatment. Porto: ASTRA, 2007